

OVCE

Na našom dvore sa nič zaujímavé nestalo od vtedy, ako sme chytili krtka Grázla. Prišlo leto, no zaúradovali klimatické zmeny. Bolo chladno, kúpať sa nedalo. Inak sme nemali žiadne problémy, ale nechtiac sme si ich urobili.

Kúpili sme dve nádherné ovečky, presnejšie barančeky. Boli veľmi milé, poslušné a krásne. Raz ocino na internete vyčítal, že na dvore by mali byť minimálne tri ovečky, lebo dve budú smutné. Tak sme sa rozhodli kúpiť ešte jednu. Ale nie barančeka, no ovečku od jedného pána zo susednej dediny. Radosť však netrvalo dlho. Ovce neboli zvyknuté na ľudí. Boli ako divé. Horko-ťažko sme novokúpenú ovečku naložili do kufra a odviezli sme ju domov. Tam sme ju vypustili, ale zabudli sme zatvoriť automatickú bránu. Naša nová čierna ovca – bola naozaj čierna – sa rozbehla a vybehla von z brány ako dostihový kôň. O desať sekúnd bola od nás vzdialená hádam dva kilometre.

Ocino pohotovo sadol do auta a letel za ňou. Našťastie som mal vonku môj bicykel a upaľoval som za ním. Mamina bežala za nami. Prešiel som vedľa ocinovho odstaveného auta a uvidel som ho bežať na poli. Zrazu som zbadal ovcu na konci poľa pri prvom dome susednej dediny. Chcel som ju nahnať k ocinovi. Bežal som za ňou po poli. Ocino ju skoro chytil, ale bola taká rýchla že ušla ako formula do lesa.

Medzitým mamina volala pánovi chovateľovi, aby prišiel pomôcť pátrať. Vrátili sme sa domov po baterky a vodu. Prišli sme späť na miesto činu. Zrazu sme ju uvideli na kopci nad cestou. Ja som ju šiel chytať sprava, ocino zľava. Bola ale taká rýchla, že ušla do kríkov. Medzitým sa k nám pridala aj pán chovateľ. Prezreli sme celé pole za kopcom, ale nebola tam. Odrazu ocino zakričí: „Je na lúčke pred poľom!“ Rýchlo sme sa tam presunuli, no ušla na druhú lúku. A zase sme boli v kaši! Do nitky spotený a unavený ocino vykrikoval: „Bodaj by ju vlci zožrali!“

Vrátili sme sa domov, no v kútiku srdca sme dúfali, že sa jej nič nestane. Nad ránom sa milá ovca vrátila ku svojmu stádu a nič jej nebolo. Boli sme radi, že to takto dobre dopadlo, ale už sme si ju nezobrali. Chceli sme ovečku, nie dostihového koňa!

Napriek tejto zlej skúsenosti sme chceli tretiu ovcu kúpiť. No boli sme už opatrní. Jedna maminkina známa povedala, že je otec tiež chová ovečky a že nám jednu predá. Tak sme sa na ne išli pozrieť. Hoci to bolo iné plemeno, kúpili sme ju, ale to sme ešte nevedeli, do čoho ideme. Zo začiatku bolo všetko v poriadku. Naše tri ovce sa spolu pásli a skamarátili sa. Po čase začala nová ovečka žrať všetky kríky a čo bolo horšie, naučila to aj naše barančeky. Takže levanduľa padla, egreše padli, maliny padli, černice padli a orgovány zmizli. Bola to katastrofa! No v záhrade sa už dokončievala stavba domčeka pre ovce a kúpili sme aj elektrickú ohradu. Ovce boli onedlho presunuté tam.

Teraz sa z nich už tešíme a tešíme sa aj z toho, že to všetko dobre skončilo.

Autor: Matúš Pirek

Kategória: I.

Vek: 13 rokov

Škola: Základná škola P. K. Hostinského, Rimavská Sobota